

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAIS.

"To všechno dělá panimáma —"
"I jen je nech, jsou stejny! Ale teď jez, hoču!"

"Přese ji tam s dítětem nenechám, jaké pak by to bylo, co pak nemá tady doma!" opět prukce a chtěla povstati.

"Seď — dnes tam nepůjdeš, poslechni otec, ještě v tobě všechno vše," měkce prosil otec.

"Vždyť ty, bratříčku, nevíš, co dělaly! My jsme si na nie ani nepomysleli, a najednou je na návsi rámus. Vyběhnu a vidím starou, jak odtud nese uzel, a mladá s dítětem šla vedle ní. Stará křičela, až lidé vyběhali: "Ježíši Kriste, co jsi to na nás dopustil! Takovému krutákovu jsem dala deera, jako se zvířetem s ní nakládá, každou chvíli aby se bála, že jí zabije nebo uskrtil! Každé sousto nám vyřte, ale sám se přes tu chvíli opije!" Lidé se jí směli, až nám hanba bylo. Pak se ještě jednou vrátili a šlo to zase nanovo sem i zpátky. "Celý vojnůnek jsem mu dala i poslední měš, aby jen byl doká i poslední groš, aby jak byl dala, ale za to mě škrtil jako žubu a kdybych se mu byla nevrvala, už bych nebyla. Dobře jsi udělala, dítě, že jsi šla za mnou, ještě by ublížil tobě i tomu děťátku, chudáčekovi, který za nie nemůže!" panimáma napodobuje vyprávěla Nedomlela.

"Vojta zamračen seděl skloněn. "Před večerem přiletěla Manka k tatínkovi, aby se nehněval, ona že za nie nemůže, že sama zkončí."

"Co jste jí řekli?"
"I povídal jsem jí, aby oni aspoň měli rozum; panimáma mě do rozložili, aby si šla sama do Vidovic, a byl pokoj."

"A co říkali?" ptal se toužebně Vojta.
"Že s nimi není řeč; povídalá přý Kailla, že se od vlastní matky nehne a k tobě že vícekrát nepůjde!"

"A to by bylo!" vykřikl. "Co pak to smí na světě být, aby žem jen tak s dítětem utekla?"
"Jen seď a nekřič, hoču, všecko, dá Pánbůh, bude dobře. Teď si pěkně lehni, zejtra bude lepší rozum, a už jsem si pomyslel, že tam ráno dojdou sám," tišil jej otec.

"Já, lidičky, musím zas domů. Tak jen měj rozum a pěkně se na to vyspi," vřídne, měkce řekla Nedomlela a spěchala ze dvíř.

Otec zůstal u syna na noc. Běhla se jedenáctá a ještě spolu seděli u stolu povídajíce.

"Já ji mám tolik rád a tak mi dělala! To dítě mi ani do ruky nedaly, pochovat jsem ho nesměl, pomazlit se — houily mě od něho — ale já vím, že to všechno nejlépe panimáma dělá. Řekla mi, že už mě vlastní dítě vidět nemůže..."

Vyprávěje otec celou ranní událost plakal a ruce spínal.
"Inu, inu, kde bych já si byl pomyslel, kde bych si to byl pomyslel! Kailla se mi samotnému líbila, zdála se veselá a pracovitá! Pravda, napadlo mi, že chtějí jen přijít do dobrého násta, ale myslel jsem si: Když se hočovi líbí, ať si ji vezme, třeba mnoho neměla, že by ve vlastním takhle dělala, ani do blavy mi nepřišlo!" srdčně hovořil otec.

Když už leželi, stále přemýšlel, co zitra počne, jak se k Smržům vypraví a co promluví. Vojta také se těžce převyloval, ale když hodiny hrály dvanáct, tuavou jižbou vzrůsel se jeho hluboký chrapt. Usnul unaven...

Z návsi zněl těžký, loundavý krok ponocného, jenž vysel na obhlídku kolem vsi. Tma byla černá a hluboká...

Starý Kaliba musedl k Smržům hned po ránu, jinak byl by se tam rozběhl Vojta sám. Hleděl za otcem, jak se svým zdloubavým, maličkým kolébavým krokem táhl přes naves, až dosel k Smržům a zůstal ve dvířech. Jak tam pořídí? Půjdou-li ženské po dobrém a hned?

Než otec odešel, povídal Vojta: "Jen se už nemuď a počkej, vždyť přijdou; kdyby bylo jen po mém, sotva bych k nim šel, když takové tuze prosíš, dělají drahoty; ale dělám to k vůli tobě a pak nechej, aby se to mezi lidmi široce dále přetřásalo. Přijdou — co by si tam počaly?"

Vojta teď o těch slovech pořád přemýšlel, ale pokoje neměl; stále mu napadlo, že otec sotva pořídí, že jsou tvrdý a také mu hlavou zazvučela slova Kadlina: "Vždyť jsem poloviční zápisnice ne?"

Přibíhal po světelnici, vyhlížel okny a chvil se rozlélelím. Vyběhl ven, přebíhal zbrzdou, stávil se u plotu k návsi a zase vracel se do světnice.

Venku bylo pochlumno, nevlidno; na nebi vleky se husté, popelovité chumbe, vzduch byl pln vlhkého chladu a země rozmoklá, blátivá. Strony v zahrádce byly téměř holé, jenom na některých světech udržely se ještě poslední žluté listky, které již ani řádně nevisely, ale sehřplé, přilepeny vinuly se k smrkům. Střechy stavení byly mokrem tmavé...

Starý Kaliba vcházeje k Smržům na dvířce potkal se se zetím. "Prosim vás, zeti, řekněte mi, co hodláte s těmi ženským dělati?" ptal se smutně.

"Já, pantáto?" odpověděl smrtě se nuceně. "Já přece za nie nemůžu, ale Vojta neměl dělat jako blázon."

Starý truchlivě ziral k zemi. "Tuzé jsté je podporoval tu ze," a pohrozil.

"I to si jen myslíte, pantáto, co pak bych já měl říkat, že jsté se tak oddal jen jedné deeri a druhá jakoby nebyla vaše," chladně odpovéděl zeť.

"Peníze jim půjčujete."
"Prosim vás, když přijdou a budou, co nám dělat? Jsme přátele, udělám jim i Vojtovi, ale mnoho dělat nemůžu, mám se nevede jako Nedomlelmu, my to tak neumíme," drmolil rychle a chtětl do stodoly.

"Dejte už s tím pokoj, předháníte se v lakotě a hučíváte Bohu!" zadržel jej Kaliba a dodal srdčně: "No a — půjdou zas k němu!"

Smrž pokrčil rameny a zatáhl knír. "Nevím, jaké mají omysly."
"Snad byste jim přec měl domluvit, vždyť z toho máte již rozum!"

"Sradl se mezi lidi plotu, pantáto, tohle je na mne moc."
"Kde pak je máte — ve světnici?"
"I zatím jsme je dali do světničky."

Stařec vsouval se do síně a v levo k světničce. Zatáhl za smrkku dvíř, obecpaných a pošitých, klapka hrkla, dvíře samy se otevřely a výminkář stál před Boučkovou i deerou.

Karla seděla na nízké, rozházené posteli a ještě neustrojena, nečesána kolébala; matka nahřívala se před troubou.

"Pochválen buď Ježíš Kristus a dej Pánbůh dobrýto!" pozdravil. Panimáma něco zabručela, Karla ani si nevšimla.

Kaliba smeknuv hladi si lesklé vlasy, jež posledním časem velmi sblély; čekal, až některá promluví a pohodne ho dále, ale již si ho nevšimly.

"Poslouchejte, panimámo, i vy, nevěsto, přišel jsem, abych se přece poptal, co myslíte s tím mým hočem dělat. Přišel nám v noci upachtěn a je jako vyjeven," hovořil trřaslavě.

"I jaké pak dlouhé řeči, pantáto, už je to odbyto — vyhodil nás ze stavení, že se otravovat nedá, a my se prosit nebudeme!" hleďíc k oléčnu krzutě odpovéděla Boučková.

"Inu, inu, tak zle to snad nebylo," usnul se dobrácky; "a pak — když se pořád dráždí —"

Panimáma mykla hlavou, a z jej křetka zatřásla, a z očí slehlo jí zelené, až se stařec zamůlel.

"No — jak pak vy, nevěsto, vám přec ani slovem neublížil —"
"I, kdo mou vlastní maminku takhle vykropne, toho vícekrát nechej vidět. Zkusily jsme s maminkou na světě tolik, že už nebudeme jedna bez druhé," odpovéděla chladně, hlasem drsným, a tvář měla velmi skaredivou.

Starý hleděl chvíli k zemi a smutně si pokyvoval.

"A co teda myslíte dělat?" zeptal se měkce.

"Musíme si nalézt nové místo,

jaká jiná rada," odpovéděla stařá.
"No, to přece, nevěsto, neuděláte!"
"Už jsem povídalá," odsekla nevrle, a kolébajíc šeptala "vš-vš-vš-vš..."

"Tak, tak — myslíte teda nadobro od nás — inu, když si z huby nie neděláte —"
Karla ohrnula spodní ret.

"Nase hanba to není," zabručela Boučková.

"Vojty jsem se až lekl, když jsem ho viděl," pokračoval, "sešel zrovna oupadem, polovička ho není!"

"I nač bysme dlouze mluvili," prudce spustila stařá a postavila se, "tuhle se podívejte, jak mi ty tlapy začal do ruky!" a vyhrnuvši rukáv ukazovala zamodralé podlťiny.

Starému Kalibovi zalily se oči. "Muj ty Bože, hoč byl takový dobrák, jakživ nikomu vlásku nezkřivil, a teď slyším takové řeči!"

"Byl, nebyl, to musíte sám říct, my že jsme na něj nesáhly!"
Zase bylo chvíli ticho.

"Poslouchejte, ženské," spustil rozhodněji, "nepřišel jsem dnes, abych vyřital a hučoval, ale abych s vámi moudře promluvil, abyksomně tou nešťastnou cestou dál a pamatovaly aspoň na lidi, vždyť u Kalibů vždycky bývalo štěstí!"

"Proto půjdeme jinam, aby u vás bylo štěstí zas!" vřevě odsekla panimáma.

"Je tu taky to dítě — tatík na to má právo!" řekl důtklivěji.

Karla vyskočila rovněma nohama, oči jí zažářily, rty se začehly.

"Na to dítě mi vícekrát nesáhne!" vykřikla divoce.

V tom huchly dvíře a prudce vkročil Vojta.

Stánil mezi dvířmi a dýchal rychle. Oči měl zapadlé, borečně svítící, pod nosem od nosu k lícím modravý důlek, rty zařafaty, a byl skloněn, jako v páteři stržen.

"Nemůžu se vás dočkat," zachroptěl a zahřel se na zenu.

Sedla na postel, odvrátila se a kolébala.

Vojta udělal dva těžké kroky, a položiv ji ruku na rameno, povídal tiše:

"Odpuť mi to, zapomenl jsem se tuze!"
Vyskočila jako divá.

"Jdi ode mne — nesahej na mne — vidět tě nemůžu —" súpala přitřmeně a zlostně.

Jakoby smrt byla na Vojtu sáhla, tak se sehoulil a div že neklesl. Litostivým zrakem pohledl na otec, rukou vjel si do vlasů a zařkal.

Starý se třásl a nevěděl, co by honem učinil.

"Pojď k nám, Karlo!" znova prosebně, vroneně pravil Vojta.

"Živou mne k sobě nedostaneš, už se mi tam dávno všechno profitylo."

Vojta zasupal.

Karla stála opřena o plest, nohou kolébala a mračivě hleděla ke dvířím.

"Proč — pro Boha vás, lidi, prosím, proč jste taková —" zoufale volal Vojta.

Stará u kamen povstala a vyjekla.

"Protože jste kruták — ještě se ptáte — proč pak jiného?"
"Máme dítě!" Vojta z hluboka zahuchel, a vyjeveně oči upřel na ženu.

"O život by u tebe přišlo! Křičel, jak tě vidí — je mu hrůza jako nám!"
Vojta vyrázil zvuk jako škreevň hafan a oběma rukama chytil Karlu za krk.

"Půjdeš se mnou — nebo jak je Bůh nade mnou —"
"Ježíš Marjá!" zajčela Boučková a již byla na sni. "Lidičky, pomozte, nebo ji zaškrti!"
"Vojtíšku — Vojtíšku — pro Boha, hoču, pamatuj se, pamatuj —" a starý zoufale chytil ruku synovu.

šel již na sni. —
"Lidičky zlatí, teď jsté to vidíte," ve světničce panimáma plačtivě volala. "Já vím, že tuhle Manka pořád nevěřila, co bratříček má, teď to viděla!"

Smržová stála u kamen všecka ustrašena, Karla ležela a Smrž kulébala, aby děcko utišil.

"Ty má deersko nebohá — ty má deersko nebohá," co na tom světě zakousila! Kéz bych já si byla pomyslela, že všechno to mé trápení taky na tebe čeká!" tuze litostivě nařikala panimáma a hladila Karlu po hlavě. "Tuhle se pojďte podívat, jaké ji ty vyřidil pazoury! Ale ať si nemyslí, ještě je na světě spravedlnost! Pánbůh takovou nepravost pořad trpět nemůže!"

"To je člověk — to je člověk —" hučel Smrž.

"Věřte mi, že nikdy to nadělal, pomyslet jsem si neměla," plačtivě pravila Manka a rukama zalomila.

"Jsem ráda, že tu byl pantáto, viděl, co syn dovedl, pořad ho zastával," stařá živě hovořila a oči jí jen svítily.

"Lidičky, pro Boha a pro všechno na světě vás prosím, nějak to s tím mým bratrem udělejte. Věřte, kdybyste na něj šly po dobrém, že všecko udělá, býval jako kuře, a dobře by zas bylo," kvlela Manka.

"Ty dobrém — co pak jsté, osobu, nevěděla, jak jí škrtit, a neslyšela jsté, jak hrozil! Půjdeš se mnou, nebo jak je Bůh nade mnou?" řval a řval, div duši nepustila. "Ty má deero nebohá, ty má deero nebohá! Bolí tě to, vidí" — a stařá Karlu objímala a hladila.

"Ale jen si pomyslete, jak se po všemci mluví —"
"Ať se mluví, vždyť lidé mají taky rozum! Já nevím, kdo by nám mohl dobře radit, abysme se do chabupy vrátily — vždyť by ji, pro pánička, zabít! Nesměla bych být její máma, abych ji tam pustila a vzala si to všechno na své domi!"

"Ale kam to takhle povede," zakvlela Manka a vyšla ze světničky.

Pokračování.

Každý vám povi.

Všichni ti, kdož zkusili Severiv Antiseptol, poji se v nepřetržitou řadu těch, kdož chývali tento antiseptický přípravek. Odporučují tento lék jako vyplachovací úst při volných, oteklých dásních, špatném dechu, záníceném hrdlu a vykotlaných zubech. Při bolavém krku, v chorobách nosních a jako disinfekční prostředek nemá rovna. Cena 25c za láhev; ve všech lékárnách. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Dopište nám

a sdělíme Vám, jakým způsobem si můžete vyrábět kostky z umělého kamene, neb konkréty. V ýrobě těchto postů stojí pouze asi 12 centů a jeden taký vydrží padesát let a více. Dáme Vám též i jednatelství pro prodej těchto forem.

McElroy Post & Pole Company.
No. 25-16 Ave. West
Cedar Rapids, Ia.

F. M. Scoblik,

český právník a obhájce.

VEREJNÁ PRAXE.

Security, Block - TYNDALL, S. D.

J. H. Kučera

LEIGH, NEB.

vlastní čistý a hojný zásobník feznický a uzenářský obchod. Bohatý výběr čerstvého a uzeného masa, vuřtů, uzenek a salámů všeho druhu. Za hovzí a vepřový dobytek a sýrové kůže platím vždy nejvyšší tržní cenu. Každý, kdo má závod obstaráv, bude svedomitě a poctivě obslužen. O hovzou přizevl žádá.

J. H. KUČERA, Leigh, Neb.

C. H. Kubát,

právník a veřejný notář.

V oborním zkoušený. Spolehlivý zástupce u všech soudů.

403Berker Block. 15. a Farnham
Tel. Douglas 6867. Omaha, Neb.

PENÍZE

uložené v Lincoln Telephone and Telegraph Company,

8 PROCENT ŮROKU ROCNE

Dividendy vyplněny jsou každé tři měsíce. Za spolehlivost a bezpečnost se úplně ručí. Pro další informace pište pro český cirkulár na

J. E. Bednář, 231 So. 14. St., Lincoln, Neb.

Vyplňte tento lístek s Vaším jménem a adresou, oddělte a zašlete jej nám:

Lincoln Telephone and Telegraph Co., Lincoln, Neb.
Prosim zašlete mi český cirkulár, v kterém se nalézá vysvětlení atom Vášeho osmiprocentního úkladu hospítala.

Jméno _____
Mesto _____
Stát _____
Kres _____
P. O. Box _____

ARGO

Gloss Starch

OTEVRENY škrob sbírá prach a smeti pod pultem groceristy-a násletem tohto prádla je sedě-bílé nebo žluté. ARGO je přesný škrob pro každou pracovní potřebu — ku teplému i studenému škrobení. Kupte si čistý ARGO balíček, 5c.

FOR HOT AND COLD STARCHING

NEKLAMTE SE.

Muž neb žena, kteří sami sebe klamou, jsou svoji nejhorší nepříteli. BŮH dal vám ZDRAVÍ, největší dar v JEHO moci, a ON očekává abyste si dali pozor na ten JEHO DRAHOCENNÝ DAR. Veliké duby vyrůstají z malých záhřad. Velotoky utvořily se z malých potoků, právě jako osudné choroby povstávají z neopatrných příčin, JESTLI NEJSOU VYLÉČENY ZE ZACÁTKU.

NEKLAMTE SE DÁLE, Neuchte MALOU NEMOC, aby z ní povstala VELKÁ CHOROBA.

Jestli však zanedbali ste se a trpíte teď na závažnou chorobu, netracte nádeji i když jini lékaři nepotrefili vás vyléčiti. Naši proslulí Profesori jsou moderní doktoři věd, jichž LÉKÁRSKÉ VÝSKUMY naučili, CO ČINIT A JAK POMÁHAT TRPÍCÍM i v takových případech, kdež jini lékaři chýbili. Neodkládejte a léčením ze dne na den — jistě hned.

Dr. E. C. COLLINS,
Zakladatel Collins' N. Y. Medical Institute

Pište na adresu:

The Collins N. Y. Medical Institute

110 West 34th Street, New York, N. Y.

Dr. J. J. McGrade, Dr. J. F. Coyle, lékařští řidiče.

Úradní hodiny: Denně od 10 ráno do 5 odpoledne. V neděli od 10 ráno do 1 odp. Uterý a pátek od 7 do 8 večer.

Poslati 10 centů v známkách a obdržíte Dra. Collinsa lékařskou knihu "Vádec ku Zdraví" tisknutou v české řeči

Krásné stříbrné

vidličky, nože, lžice a přístroje na kávu neb thé za nejnižší ceny můžete koupit u nás.

Na všem zlatnickém a klenotnickém zboží Vám ušetřime peníze. Nežli koupíte také zboží, navštivte nás neb dopište o ceny a toto se Vám dozjistia vyplatí. 491f

Fred Brodegaard & Co., OMAHA, NEB.

Obchod v malém č. 115 již. 16. ul. Velkoobchod a poštovní zásilky 109 severní 16. ul.

Zavítáte-li do Omahy, zastavte se na jednu u starého známého

Jozky Marušáka, roh 14. a William ul.

Znamení č Krugovo pivo vždy na čepu. Výtečné Rhoviny a doutnky ty nejlepší stále na skladě.